

Geen eigen wiel, maar echt samenwerken

12 januari 2022

Lees [hier de blog van Manon Roest](#) van afgelopen zaterdag, waar Fenna Heyning op reageert.

Succes is volgens deze [cowboy-manier van dokters-denken](#) een individuele prestatie, en als iets fout gaat, komt dat meestal door persoonlijk falen. Decennia lang hebben dokters op deze manier hun werk gedaan. Als student werden ze geselecteerd op hun talent om autonoom te kunnen werken, vervolgens werden ze tijdens hun opleiding nog meer bekwaamd in zelfstandig opereren en tijdens de rest van hun carrière hebben ze het tot kunst verheven.

Eilandjes

De zorg is ook volgens de door jou genoemde 'eilandjes' georganiseerd: de eerste lijn, met een zelfstandig werkende huisarts, de tweede lijn met strikt gescheiden specialismes, die regelmatig naar elkaar verwijzen, waarop de patiënt van afdeling naar afdeling moet reizen en als hoogste goed de derde lijn, waar het gehele circus weer opnieuw kan beginnen.

De angst die jij beschrijft is vooral cultureel bepaald denk ik. Dokters zijn altijd gewend en beloond voor het zelfstandig functioneren, en deze nieuwe tijd vraagt iets heel anders: werken als team. Dat vraagt nieuwe competenties. Die moeten ook aangeleerd worden, dus dat vraagt een andere manier van opleiden. Het vraagt ook een ander soort van identiteit. De volgende vragen spelen daarin een rol

Als je als dokter vanuit huis achter een beeldscherm werkt, ben je dan nog wel een echte dokter? Hoe kun je je dan onderscheiden van een con-cullega die in een ander ziekenhuis

werkt?

Echt samenwerken

Ik zou het fantastisch vinden als we toe kunnen groeien naar daadwerkelijk samenwerken in een multidisciplinair team, in hybride vorm, waarbij de vraag van de patiënt het uitgangspunt is, en niet het specialisme van de betreffende zorgverlener. In die setting is geen plaats meer voor angst voor concurrentie. Bovendien is er al zoveel schaarste in de zorg, dat we sowieso onze energie beter op samenwerken met behulp van goede digitale platforms kunnen richten.

Inmiddels is de wereld, inclusief de medische wereld, zo complex geworden, dat zelfstandig de patiënt beter maken slechts zelden meer de beste optie is. Het is veel beter om als team te werken. Zo'n team fungeert als een netwerk, op basis van gelijkwaardigheid, maar met inbreng van eigen expertise. De steeds betere virtuele technieken maken het mogelijk om steeds meer online samen te werken, soms tegelijkertijd, "real-time", maar ook dat hoeft niet altijd.

Techniek kan helpen

Kijk maar naar andere sectoren: je kunt tegenwoordig vrijwel alles online bestellen, onafhankelijk van tijd, plaats en persoon. Je bankzaken kun je ook vrijwel volledig digitaal regelen, zonder ooit een bankmedewerker persoonlijk te hoeven spreken. De techniek kan ons helpen om steeds beter de zorgverlener vrij te maken om die dingen te doen die de computer niet kan, en de rest juist wel te digitaliseren.

Het is niet mijn ideaal om in de zorg de menselijke factor uit te schakelen. In tegendeel, het is mijn streven om de schaarse zorgverleners steeds beter in te zetten daar waar ze het meest nodig zijn. Soms is dat voor een arm om de schouder bij de patiënt thuis, soms is dat in een overleg met een collega in het ziekenhuis om een moeilijke casus op te lossen. Ik hoop dat wij aan die transformatie ons steentje kunnen bijdragen.